

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013. Prezenta traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Ea nu obligă în niciun fel Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă de informare privind jurisprudența Curții Nr. 150

Martie 2012

---

## ***Gas și Dubois c. Franței - 25951/07***

Hotărâre 15.3.2012 [Secția V]

### **Articolul 14**

#### **Discriminare**

Refuzul încuviințării adopției unui copil de către femeia ce formează un cuplu homosexual cu mama biologică a copilului: *neîncălcare*

*În fapt* - Reclamantele sunt două cetățene franceze, care trăiesc în concubinaj din 1989 și care au încheiat un pact civil de solidaritate în aprilie 2002. În septembrie 2000, a doua reclamantă a dat naștere, în Franța, unei fete concepute în Belgia prin metoda reproducerii umane asistate cu terț donator. Copilul a locuit de la naștere la domiciliul comun al reclamantelor și a fost recunoscut formal de mama sa în octombrie 2000. În martie 2006, prima reclamantă a depus o cerere de adopție simplă a fiicei partenerei sale, cu consimțământul expres al acesteia. Tribunalul de primă instanță a constatat că toate condițiile legale de adopție au fost îndeplinite, însă a respins totuși cererea pe motiv că adopția solicitată ar fi avut consecințe legale contrare intenției reclamantelor și interesului copilului, deoarece răspunderea părintească ar fi fost transferată la prima reclamantă, a doua reclamantă, mama biologică a copilului, fiind astfel privată de propriile sale drepturi asupra fetei. Prima reclamantă a depus recurs împotriva acestei decizii. Curtea de Apel a respins recursul și a confirmat concluzia potrivit căreia consecințele legale ale adopției ar fi fost contrare intereselor superioare ale copilului. În plus, Curtea de Apel a considerat că o simplă delegare ulterioară a exercitării răspunderii părintești nu era suficientă pentru a elimina riscurile pentru copil, care ar fi rezultat din pierderea răspunderii părintești a mamei sale.

*În drept* – Art. 14 în conjuncție cu art.8: Cauza de față diferă de cauza *E.B. c. Franței*[1], ce viza răspunsul la o cerere pentru aprobarea adoptării unui copil, cerere depusă de o persoană celibatară homosexuală. Reclamantii din cauza *E.B. c. Franței*[1] se plâneau de refuzul încuviințării adopției simple. Aceștia nu puteau beneficia de partajarea răspunderii parentale deoarece nu erau căsătoriți. Astfel, în

speță, consecințele legale ale adopției simple ar fi contrare interesului copilului, dat fiind faptul că adopția ar duce la un transfer de drepturi părintești către părintele adoptiv, privând-o pe mama biologică a copilului de drepturile sale, în pofida intenției acesteia de a-și crește copilul.

În ceea ce privește reproducerea asistată cu terț donator, această metodă de reproducere este accesibilă în Franța doar pentru cuplurile heterosexuale infertile, situație care nu este comparabilă cu cea a reclamantelor. Prin urmare, legislația franceză cu privire la acest subiect nu poate fi considerată ca fiind la originea unei diferențe de tratament în detrimentul reclamantelor.

Cât privește situația juridică a reclamantelor care nu au dreptul să se căsătorească dar care au încheiat un pact de solidaritate, comparată cu cea a cuplurilor căsătorite, textul Convenției nu impune în sarcina guvernelor Statelor membre obligația de a permite cuplurilor homosexuale să se căsătorească. Din moment ce Statele membre decid să le ofere cuplurilor homosexuale un alt mod de recunoaștere juridică, acestea beneficiază de o marjă de apreciere în ceea ce privește natura exactă a statutului oferit (a se vedea hotărârea *Schalk și Kopf*[2]). Căsătoria le conferă un statut special celor care se angajează într-o căsnicie. Exercițarea dreptului la căsătorie este protejat de art. 12 din Convenție și poartă consecințe sociale, personale și juridice. Astfel, nu se poate spune că reclamantele se găseau într-o situație comparabilă celei a cuplurilor căsătorite în materie de adopție de către al doilea părinte.

Examinând situația reclamantelor în comparație cu cea a cuplurilor heterosexuale care au încheiat un pact de solidaritate, Curtea constată că nici acestea din urmă nu pot să beneficieze de adopția simplă. Prin urmare, reclamantele nu au fost victimele unei diferențe de tratament bazate pe orientarea lor sexuală.

Având în vedere scopul fundamental al art. 365 din Codul civil, care reglementează transferul răspunderii părintești în cazul unei adopții simple, autorizarea creării unei duble legături parentale cu copilul nu poate fi justificată doar în baza contestării aplicării acestei prevederi.

*Concluzie:* neîncălcare (șase voturi la unu).

[1] *E.B. c. Franței* [GC], nr. 43546/02, 22 ianuarie 2008, Notă de informare nr. 104.

[2] *Schalk și Kopf c. Austriei*, nr. 30141/04, 24 iunie 2010, Notă de informare nr. 131.

© **Consiliul Europei/ Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013.**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Prezenta traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Ea nu obligă în niciun fel Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Traducerea poate fi reprodusă în scop necomercial, condiția fiind ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior și la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului. Dacă intenționați să folosiți vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

© **Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2013**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2013**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).